EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.2.2014
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET**

**i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**

**vedrørende**

# Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder

**2005/0214 (COD)**

2005/0214 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET**

**i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**

**vedrørende**

**Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder 2005/0214 (COD)**

## 1. SAGSFORLØB

| | |
|---|---|
| Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet:<br>(dokument KOM(2005) 507 endelig – 2005/0214 COD) | 20/10/2005 |
| Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:<br>(CESE 589/2006 fin) | 20/04/2006 |
| Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget:<br>(betænkning, OOMEN-RUIJTEN – 52007AP0269) | 20/06/2007 |
| Ændret forslag fremsendt:<br>(dokument KOM(2007) 603 endelig – COD uændret) | 09/10/2007 |
| Rådets holdning vedtaget: | 17/02/2014 |

## 2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

I lyset af befolkningens aldring og behovet for at bevare de offentlige finansers bæredygtighed forventes det, at de erhvervstilknyttede pensionsordninger kommer til at spille en større rolle for sikring af tilstrækkelige pensionsindkomster.

Derfor er det afgørende at sikre, at ordningernes bestemmelser ikke lægger hindringer i vejen for arbejdskraftens frie bevægelighed medlemsstaterne imellem eller inden for den enkelte medlemsstat og derved gør det sværere for mobile arbejdstagere at optjene og bevare nok pensionsrettigheder frem til arbejdslivets ophør. Hvis det ikke lykkes at nå dette mål, vil arbejdsmarkedet også blive mindre fleksibelt og effektivt. Selv om der er mange faktorer, der er afgørende for en persons beslutning om at skifte arbejdsplads, kan risikoen for at miste supplerende pensionsrettigheder få indflydelse i den forbindelse.

## 3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

Rådets holdning afviger fra Kommissionens forslag på to vigtige punkter. Det ene vedrører direktivets anvendelsesområde, som Rådet ønsker at indskrænke til grænseoverskridende mobilitet. Kommissionen havde foreslået, at alle arbejdstagere, der skifter arbejdsplads, bør være omfattet af direktivets bestemmelser, uanset om de skifter arbejdsplads inden for et

lands grænser eller på tværs af grænserne. Det var især af praktiske årsager, da det ikke stod klart, hvordan der i ordningerne i praksis kunne anvendes forskellige regler for personer, der skifter arbejdsplads på tværs af grænserne, og personer, der skifter arbejdsplads inden for et lands grænser. Rådet fremførte, at artikel 46 i TEUF ikke kan anvendes som retsgrundlag for beskyttelse af personer, der flytter til en anden arbejdsplads i det samme land, og fandt frem til en måde, hvorpå grænseoverskridende mobilitet kunne adskilles fra mobilitet inden for den enkelte medlemsstat, som skulle forblive medlemsstaternes ansvarsområde. Kommissionen kan acceptere denne holdning, men opfordrer medlemsstaterne til også at anvende direktivets standarder på arbejdstagere, der skifter arbejdsplads inden for et land. De fleste medlemsstater har allerede tilkendegivet, at de vil anvende direktivet ens på alle, der skifter arbejdsplads.

Den anden væsentlige ændring i forhold til Kommissionens forslag vedrører betingelserne for optjening af erhvervstilknyttede pensionsrettigheder. Kommissionen havde foreslået, at optjeningen af erhvervstilknyttede pensionsrettigheder ikke må være betinget af en karensperiode (inden en arbejdstager kan blive medlem af en pensionsordning) på mere end et år, og at rettighedsbetingende optjeningsperioder (varighed af medlemskab af ordningen, hvorefter rettighederne ikke kan fortabes, hvis ansættelsesforholdet ophører før tid) heller ikke må overstige et år. Rådet indtog den holdning, at karensperiode og rettighedsbetingende optjeningsperiode tilsammen ikke må overstige tre år. Samtidig valgte Rådet en gunstigere bestemmelse om den højeste tilladte minimumsalder for optjening af betingede pensionsrettigheder. I stedet for 25 år må minimumsalderen ikke overstige 21 år. Mens Rådets holdning ikke lever op til Kommissionens forslag med hensyn til den samlede længde af karensperiode og rettighedsbetingende optjeningsperiode, repræsenterer den en forbedring med hensyn til minimumsalder. Derfor kan Kommissionen acceptere Rådets holdning.

## 4. KONKLUSION

Kommissionen mener således, at den kan godkende Rådets holdning, hvorved Europa-Parlamentet kan vedtage den endelige tekst ved andenbehandlingen inden udløbet af indeværende valgperiode.